

„WIARY OJCÓW DOCHOWAĆ
WIARĘ NASTĘPNYM POKOLENIOM PRZEKAZAĆ”

JUBILEUSZ 700- LAT
PARAFII ŚW. MIKOŁAJA

XXI NIEDZIELA ZWYKŁA

I. czytanie: Iz 22, 19-23

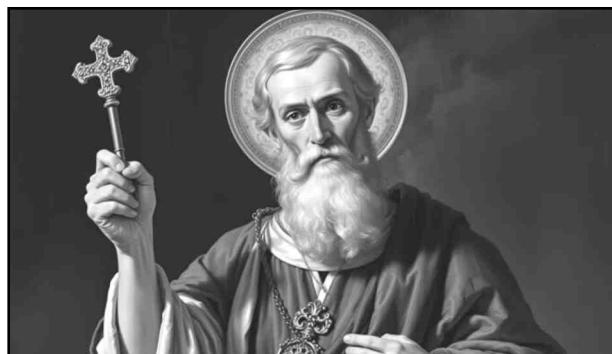
Psalm: 138

II. czytanie: Rz 11, 33-36

Ewangelia: Mt 16, 13-20

Ty jesteś Piotr i tobie dam klucze królestwa niebieskiego

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr, czyli Opoka, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie». Wtedy surowo zabronił uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem. ■

Wacław Oszajca

W Tatrach

stojąc w wodzie po kostki nieruchomiejąc
wabiłem rybę
wyszedłeś powoli zza grani
białym obłokiem stanąłeś na Kazalnicy
mówiłeś do mnie cichutko bezszelestnie
naraz wzdłuż ściany pionowy ludzki skowyt
i czerwone kola na ciemnej wodzie Czarnego Stawu
obłok znikł ryba nagle odpłynęła
krzyk powtórzył echo
pozostało pytanie gdzie byłeś prawdziwej Panie
w obłoku w rybie czy może w krzyku

KLUCZOWA SPRAWA

Augustyn Pelanowski OSPPE
liturgia.wiara.pl

Klucz otwiera nie tylko drzwi do poznania tajemnicy jakiegoś wnętrza, ale też sprawia, że my sami stajemy się otwarci na nowe doświadczenie. W dzieciństwie uczestniczyłem w olimpiadzie historycznej dotyczącej życia Tadeusza Kościuszki. Nasza grupa zdobyła pierwsze miejsce. Były nagroda, oklaski, podziw

i dziecięca radość. Okazałem się czempionem w oczach wielu dzieci i nauczycieli. Moje poznanie historii sprawiło, że sam stałem się zauważony jako zwycięzca. Im bardziej angażujemy się w poznanie głębokości bogactw, mądrości i wiedzy o Bogu, tym bardziej sami stajemy się zauważeni w Jego oczach i stajemy się uczestnikami Jego chwały. Kto miał klucz poznania Jezusa Chrystusa? Piotr, który odezwał się jako ostatni z odpowiadających. Tylko Piotr

...Ciąg dalszy na stronie 2

Ciąg dalszy ze strony 1

otrzymał władzę kluczy, bo tylko On otworzył usta kluczem prawdy trafnego poznania.

Skupmy się na samej wartości poznania tajemnicy Chrystusa. Im bardziej interesujemy się Nim, tym większą On zwraca uwagę na nas. Kiedy staramy się być choćby blisko Niego, On niepostrzeżenie okazuje się najbliższy! Wielu cytowało opinie ludzkie, ale tylko Piotr powiedział prawdę. Prawda jest za ostatnią kurtyną błędu.

Bóg buduje Kościół na osobach, które są w Niego zapatrzone jak złodziej przez dziurkę od klucza. To kluczowe osoby. „Nie pojmujemy zgoła dzieł Boga, jeśli nie przyjmujemy zasady, że chciał jednych zaślepić, a oświecić drugich. Dzięki zaślepionym herezjom Kościół otworzył oczy na dogmaty” (Blaise Pascal). Inni ludzie widzieli w Jezusie jedynie proroka albo wybitnego człowieka, ale Piotr zobaczył więcej. Objawił mu to Ojciec. Ale nie byłby w stanie dostrzec rewelacyjnej łaski, gdyby nie jego osobiste zapatrzenie w Jezusa. Gdyby nie fascynacja i pewien rodzaj zauroczenia, które nie było toksycznym uzależnieniem, tylko kontemplacją, z czego zapewne nie do końca zdawał sobie sprawę. Kontemplatyk nie wie, że jest kontemplatykiem. Nie podziwia swojej kontemplacji, lecz cały jest skoncentrowany na Bogu. Pochłonięty przyglądaniem się Bogu, zostaje uwolniony od egocentrycznego analizowania siebie samego. Kontemplacja jest najzdrowszą postawą dla ludzkiego ducha – uwalnia od przejmowania się sobą. I to właśnie kontemplacja staje się najtrafniejszym wglądem w serce Boga, obfitującym później w owoce dogmatyczne.

Św. Tomasz z Akwinu napisał Sumę teologiczną, dedykując ją początkującym, gdyż był najszczerzej przekonany o skromności swego dzieła. Myślał, że napisał elementarz, a był to jeden z kamieni węgielnych teologii Kościoła. Czy pisząc swoje zeszyty, Teresa z Lisieux miała zamiar zdobyć nagrodę literacką? Zdobywamy śmiałość wiary dzięki książkom, które zostały napisane przez skromnych ludzi pełnych mrocznych wątpliwości. ■

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

Przeżywamy XXI Niedzielę Zwykłą. W liturgii Kościoła w tym tygodniu obchodzimy: w poniedziałek święto św. Bartłomieja, apostoła, w środę Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, w czwartek wspomnienie św. Moniki, w piątek wspomnienie św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła, w sobotę wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzciciela.

W ostatnim tygodniu do wieczności odeszli: Kazimiera Miśkiewicz oraz Elżbieta Rejdych. *Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki wieków amen.*

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dobro duchowe i materialne. Wszystkim parafianom i wypoczywającym życzymy dobrego tygodnia. ■

PIERWSZA WIZYTA ACHILLE RATTIEGO NA JASNEJ GÓRZE

W lipcu 1918 r. przyszły Pius XI podczas swojej pierwszej podróży poza Warszawę postanowił odwiedzić sanktuarium Królowej Polski w Częstochowie.

Kiedy Achille Ratti przybył do Warszawy 29 maja 1918 r., Polska nie była jeszcze niepodległym państwem. Kraj był wciąż podzielony i znajdował się pod kontrolą okupacyjnych władz wojskowych. Papież Benedykt XV wysłał ks. prał. Rattiego jako wizytatora apostolskiego, aby bezpośrednio poznać sytuację Kościoła i ludności katolickiej oraz reprezentował wobec narodu polskiego troskę Stolicy Apostolskiej.

Dzień po przybyciu, w uroczystość Bożego Ciała, hierarcha mógł osobiście przekonać się o wierze Polaków, uczestnicząc w uroczystej procesji ulicami Warszawy.

Po kilku tygodniach Ratti zapragnął odwiedzić serce kultu maryjnego w Polsce, udając się do Częstochowy.

„Pierwsza wizyta będzie u Matki Bożej Częstochowskiej”

4 lipca 1918 r., pisząc do abp. Bonaventury Cerrettiego, sekretarza Kongregacji Nadzwyczajnych Spraw Kościelnych, wizytator informował: „Pierwsza wizyta będzie u Matki Bożej Częstochowskiej, a w drodze powrotnej zatrzymam się w Kielcach”. Decyzję o pielgrzymowaniu do Częstochowy podjął więc, zanim jeszcze otrzymał niezbędne zezwolenia na podróżowanie po terenach znajdujących się pod obcą okupacją.

14 lipca, po uzyskaniu od władz okupacyjnych swobody przemieszczania się po kraju, Ratti zanotował w swoim Dzienniku: „Tak więc pierwszym skorzystaniem ze swobody poruszania się i pierwszą wizytą poza Warszawą będzie wizyta u «Królowej Polski»”.

Tego samego dnia wieczorem, o godz. 22.27, wyjechał z warszawskiego dworca kolejowego.

Przyjazd na Jasną Górę

Wizytator apostolski przybył do Częstochowy 15 lipca o czwartej nad ranem. Na dworcu oczekiwał na niego przeor paulinów – późniejszy generał zakonu – o. Wacław Markiewicz.

W Dzienniku zapisał swoje pierwsze wrażenia z sanktuarium jasnogórskiego. Po przejściu przez rozległe place i długie budynki przeznaczone dla pielgrzymów, Ratti wszedł do kompleksu, który nadal zachowywał charakter twierdzy. Z okna swojego pokoju widział „wielki plac przed sanktuarium” oraz ołtarz polowy.

Przed Czarną Madonną

Tego samego ranka, o godz. 7.30, ks. prał. Ratti odprawił Mszę św. w Kaplicy Cudownego Obrazu, przy „licznym i pobożnym udziale wiernych i zakonników, z wielką duchową pociechą”.

Następnego dnia ponownie sprawował Eucharystię przy ołtarzu Matki Bożej. W relacji przesłanej 20 lipca sekretarzowi stanu kard. Pietro Gasparriemu Ratti

wspominał: „Dwukrotnie odprawiałem Mszę w samej Kaplicy Najświętszej Dziewicy, z wielką duchową pociechą i wielkim zbudowaniem”.

Gdy został papieżem, zapragnął niejako zachować pamięć o tych dwóch Eucharystiach sprawowanych przed wizerunkiem Maryi. Polecił, aby kaplica w Pałacu Apostolskim w Castel Gandolfo została poświęcona Matce Bożej czczonej w Częstochowie. Jej wizerunek, namalowany przez Jana Henryka Rosena i подарowany Piusowi XI przez polskich biskupów, umieszczono nad ołtarzem.

„Pierwsze pojawienie się poza Warszawą (...) miało być u Najświętszej Dziewicy”

Kilka dni później, w relacji skierowanej do kard. Gaspariego, Ratti nadał tym wydarzeniom znaczenie duchowe. Po określeniu Częstochowy jako „najśłynniejszego spośród polskich sanktuariów, które stało się świętym symbolem narodowym”, napisał: „Tak więc, jak pierwszym publicznym wystąpieniem wizytatora apostolskiego w Warszawie było niesienie Najświętszego Sakramentu przez jej zatłoczone ulice, tak pierwsze pojawienie się poza stolicą, w Królestwie, miało być u Najświętszej Dziewicy, «Królowej» Polski”.

Za pomocą tych znaczących słów Ratti wskazał na związek między dwoma ważnymi momentami wyznaczającymi początek jego misji w Polsce: procesją z Najświętszym Sakramentem w Warszawie oraz spotkaniem z Czarną Madonną, Królową Polski poza Warszawą.

Wizyta na Jasnej Górze nie była więc jedynie etapem oficjalnej podróży, podczas której Ratti miał poznać także życie kościelne Częstochowy, a następnie Kielc. Jasna Góra była miejscem, które sam wybrał na swoje pierwsze spotkanie z religijnością Polski poza stolicą.

Jasna Góra w czasie wojny

Wizyta odbyła się, gdy wciąż trwała I wojna światowa. Pod względem kościelnym Jasna Góra należała wówczas do diecezji włocławskiej. Pod względem wojskowym sanktuarium wraz z klasztorem i najbliższym otoczeniem stanowiło enklawę kontrolowaną przez wojska austro-węgierskie, podczas gdy Częstochowa i okoliczne tereny znajdowały się pod okupacją niemiecką. Podróż wymagała więc zezwoleń obu władz okupacyjnych.

O sytuacji sanktuarium ks. prał. Ratti pisał w relacji do kard. Gaspariego: „Wojna uniemożliwia wielkie pielgrzymki, które niegdyś napływały tu nieustannie i w niewiarogodnie wielkiej liczbie; jednak o każdej porze można tu spotkać wzruszające przejawy wiary i pobożności”.

Dziennik wizytatora potwierdza to wrażenie. Opisując pierwszą Eucharystię w Kaplicy Cudownego Obrazu, Ratti wspominał o „licznym i pobożnym udziale wiernych i zakonników”.

Wielkie tłumy pielgrzymów zmniejszyły się zatem z powodu wojny, ale modlitwa nie ustała.

Kustosze sanktuarium

Podczas wizyty ks. prał. Ratti miał również okazję poznać wspólnotę ojców paulinów, kustoszy Jasnej Góry i duszpasterzy przybywających tam pielgrzymów.

Pierwszego dnia pobytu w Częstochowie wraz z o. Markiewiczem odwiedził Drogę Krzyżową Welońskiego, bazylikę, która znajdowała się wówczas w remoncie, zakrystię, skarbiec oraz bibliotekę.

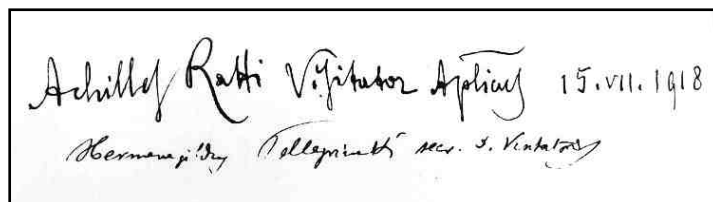
We wspomnianej relacji do kard. Gaspariego tak podsumował swoje wrażenia: „Mogłem spokojniej i z bliska przyrzeć się życiu i działalności tych ojców paulinów, którzy sprawują duchową opiekę nad sanktuarium i przybywającymi do niego wiernymi”. Wspólnota liczyła około dwunastu zakonników, oprócz nowicjuszy i aspirantów. Na jej czele stał wspomniany o. Markiewicz, którego Ratti określił jako „znakomitego zakonnika i prawdziwego męża Bożego”. O całej wspólnocie napisał: „Odniosłem wrażenie, że jest to rodzina zakonna o doskonałym duchu i pełną gorliwością”.

„Królowa” Polski

Podczas wspomnianej wizyty ks. prał. Ratti poznał Jasną Górę w jej konkretnym wymiarze: Kaplicę Matki Bożej, pielgrzymów oraz wspólnotę paulinów.

W ten sposób spełnił to, co wcześniej zapisał w swoim Dzienniku: jego „pierwsza wizyta poza Warszawą” miała prowadzić do „Królowej Polski”. ■

www.vaticannews.va

Podpis ks. Achille Rattiego w kronice jasnogórskiego sanktuarium

HEROIZM W ŻYCIU CODZIENNYM

Rozważanie przed modlitwą "Anioł Pański" - 29.08.2004 - Jan Paweł II

1. Dzisiaj, 29 sierpnia, chrześcijańska tradycja wspomina męczeństwo św. Jana Chrzciela, «największego między narodzonymi z niewiast», zgodnie ze słowami samego Mesjasza (por. Łk 7, 28). Złożył on Bogu najwyższe świadectwo krwi, oddając swoje życie w ofierze za prawdę i sprawiedliwość; został bowiem ścięty z rozkazu Heroda, któremu ośmielił się powiedzieć, że nie wolno mu mieć żony swego brata (por. Mk 6, 17-29).

2 W Encyklice *Veritatis splendor*, nawiązując do męczeństwa Jana Chrzciela (por. n. 91), napisałem, że męczeństwo to «wspaniały znak świętości Kościoła» (n. 93). Jest ono w istocie «najwyższym świadectwem o prawdzie moralnej» (tamże). Wprawdzie stosunkowo niewielu jest powołanych do złożenia najwyższej ofiary, istnieje wszakże «obowiązek świadectwa, które wszyscy chrześcijanie winni być gotowi składać każdego dnia, nawet za cenę cierpień i wielkich ofiar» (tamże). Potrzeba niekiedy naprawdę heroicznego wysiłku, by nie poddać się, także w codziennym życiu, wobec trudności, nie iść na kompromis i żyć Ewangelią *sine glossa*.

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK – 24.VIII.

ŚWIĘTO ŚW. BARTŁOMIEJA, APOSTOŁA

- 6.30 + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska
 7.00 + Wiktor ZAWADZKI – od dziadków
 8.00 + Stanisław MIODOWSKI
 18.00 1) + Jadwiga i Jan POTEJKO
 2) **O beatyfikacje Janiny Woynarowskiej**

WTOREK – 25.VIII.

- 6.30 + Ryszard STEC – od właścicieli zakładu pogrzebowego IDYLLA
 7.00 + Wiktor ZAWADZKI – od GAGI z rodziną
 8.00 1) + Ludwika, Wojciech i Stanisław JANIK
 2) + Władysława FIGURA
 18.00 + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska

ŚRODA – 26.VIII.

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY
 CZĘSTOCHOWSKIEJ

- 6.30 + Grzegorz KOT w 7. rocznicę śmierci
 7.00 + Andrzej MIODOWSKI
 8.00 1) + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska
 2) + Beata CHŁOPEK
 17.45 NOWENNA DO MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY
 18.00 **W intencji próśb i podziękowań składanych podczas Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**
 • **W intencji kapłanów posługujących w naszej parafii i sióstr zakonnych**
 • **W intencji ofiarodawców naszej parafii**
 • O łaskę żywej wiary
 • + Zuzanna LISAK – od Iwony SIEMEK i Łukasza SIEMEK
 • + Maria KADŁUCZKA – od syna Pawła KADŁUCZKI z rodziną
 • + Leszek SZUTA – od Szymona KLIMKA z rodziną
 • + Stanisława – od najbliższej rodziny
 • + Stanisław SACHA – od bratanicy Anny z mężem
 • + Henryk RYŃSKI – od Zofii PANDŁOWSKIEJ i PINDŁÓW z rodzinami
 • + Ewa SZEMLA – od taty
 • + Danuta i Antoni KUREK z rodzicami – od córki
 • + Grzegorz WRZESZCZ – od kuzynek
 • + Danuta MIKA – od Zofii LEI z Kalwarii Zebrzydowskiej
 • + Stanisław ŁUSZCZEK – od brata Józefa
 • + Jan KSIAŻEK – od Małgorzaty i Bogusława TRĘBACZ
 • + Franciszek i Julia SZALA
 • + Maria KĘPKA – od koleżanki Wiesławy z mężem
 • + Ludwik GACEK – od rodziny CZECH

CZWARTEK – 27.VIII.

Wspomnienie św. Moniki

- 6.30 + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska
 7.00 1) + Grzegorz KOT – od braci z rodzinami w 7. rocznicę śmierci
 2) **Dziękczynna za Ojczyznę z prośbą o nowe powołania do służby w Kościele szczególnie z naszej wspólnoty parafialnej**
 8.00 + Albina i Jan i ich dzieci

- 18.00 + Józefa CIEBIEN w 1. rocznicę śmierci – od córki Anny z Romanem i Małgorzatą

PIĄTEK – 28.VIII.

Wspomnienie św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła

- 6.30 + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska
 7.00 + Mieczysław WITKOWSKI – od wnuków Zosi i Piotra
 8.00 1) + Alina i Jan i ich dzieci
 2) + Tadeusz ŻELAŚKIEWICZ
 18.00 + Marianna TYLIBA – od Rafała i Jakuba

SOBOTA – 29.VIII.

Wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzciciela

- 6.30 + Jan Kazimierz AGDAN w 52. rocznicę śmierci
 7.00 + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska
 8.00 1) + Zbigniew i Andrzej TOMAL
 2) + Wiesława POLNIAK w rocznicę urodzin – od córki Lucyny
 18.00 + Anna ŚWIGUT – od najbliższej rodziny w 6. rocznicę śmierci

NIEDZIELA – 30.VIII.

- 7.00 + Anna LEMBAS
 WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH
 8.30 + Wiktoria OCZKOWSKA w 22. rocznicę śmierci oraz rodzice Elżbieta i Stanisław
 WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH
 10.00 O błogosławieństwo Boże dla Tomasza z okazji 12. rocznicy urodzin, o opiekę Matki Bożej dla niego i rodziny
 WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH
 11.30 + Franciszka i Władysław PAŁCZYŃSCY, ich rodzice i rodzeństwo, Teresa i Bronisław DZIERGA oraz Marian KUCIEL – od synowej Małgorzaty
 13.00 **Za PARAFIAN**
 16.00 + Bogdan ŚLUSARCZYK w 4. rocznicę śmierci – od żony i dzieci
 18.00 + Helena WĘGRZYN – msza św. gregoriańska
 19.00 + Elżbieta i Antoni SKOCZEK
 21.00 APEL JASNOGÓRSKI

Ciąg dalszy ze strony 3

3. Heroiczny przykład Jana Chrzciciela przywodzi na myśl męczenników wiary, którzy na przestrzeni wieków odważnie szli jego śladami. W szczególności myślę o licznych chrześcijanach, którzy w minionym wieku padli ofiarą nienawiści do religii w różnych krajach Europy. Dziś także w niektórych częściach świata wierzący nadal poddawani są ciężkim próbom z powodu przynależności do Chrystusa i do Jego Kościoła. Niech ci nasi bracia i siostry doznają pełnej solidarności ze strony całej wspólnoty kościelnej! Zawieramy ich Najświętszej Maryi Pannie Królowej Męczenników, do której teraz razem będziemy się modlić. ■

Kancelaria parafialna czynna: poniedziałek, środa, piątek, sobota: godz. 9.00-10.00, poniedziałek, środa: 16.00-17.15.

Zarząd cmentarza w sprawach pochówku i cmentarza parafialnego: poniedziałek-piątek: 9.00-12.00 oraz poniedziałek i czwartek 16.00-17.00

Poradnia Życia Rodzinnego: poniedziałek 18.00-19.00; środa 18.30-19.30; sobota: 9.00-10.00. Tel 512 180 000.

Spowiedź w parafii: rano od godz. 6.30 do godz. 8.00; po południu pół godz. przed Mszą Świętą. W niedzielę przed każdą Mszą Świętą.

NICOLAUS

- niedzielny biuletyn informacyjny parafii św. Mikołaja w Chrzanowie. Adres: Parafia św. Mikołaja, ul. Mickiewicza 5, 32-500 Chrzanów, telefon: 32 623 26 24, e-mail: parafia@mikolajchrzanow.pl, www.mikolajchrzanow.diecezja.pl, www.facebook.com/mikolajchrzanow, konto parafialne: 97 8444 0008 0000 0077 7087 0001